

tydelig Nedsættelse af vore Militærbudgetter. Her er Danmark i forreste Række. Vi har set, at Sverige senere er fulgt efter og under Ledelse af en socialdemokratisk Regering har gennemført en Ordning, som alligevel er betydelig dyrere end den, vi fik i 1922, at Holland ogsaa er kommet ind paa betydelige Nedsættelser af Militærbudgetterne, men Danmark er i Virkeligheden et af de Lande, der er i forreste Række med Hensyn til Nedrustning. Men sikkert er det, det maa vi fastholde, at vi maa være i Følgelse med de andre smaa Lande. Vi maa ikke indtage en ganske isoleret Holdning. Vi maa være loyale Medlemmer af Folkenes Forbund, som det gentagende er udtalt fra vor Side.

Der er Grund til under denne Debat at dvæle et Øjeblik ved, hvad der er sket i udenrigspolitisk Henseende i den sidste Tid. Jeg skal ikke komme dybt ind derpaa. Den højtærede Udenrigsminister har jo fremsat en udførlig Udtalelse, hvor han var inde paa de Begivenheder, der knytter sig til den lille svejtsiske By Locarno, disse Locarno-Traktater, som er blevet underskrevet i London af de ledende Statsmænd i 7 Lande, som var blevet enige om Voldgiftsoverenskomster. Vi kan udtale vor inderlige Glæde over, hvad der er sket, fordi ogsaa vi mener, at det er et godt Udgangspunkt. Men naturligvis maa vi se, det er jo det betydningsfulde, hvad der nu vil ske bagefter. Jeg erindrer ganske kort om, at sidst, da vi behandlede Afrustningsforslaget, altsaa i sidste Rigsdagssamling, var der jo et Spørgsmaal, der i særlig Grad var Gænge for Omtale, nemlig de Forhandlinger, der var ført i Genève og Resultaterne deraf, den saakaldte Genève-Protokol. Der var til at begynde med, ikke mindst hos det nuværende Regeringsparti, men ogsaa hos Venstre, selvfølgelig stor Glæde over, hvad der var sket i Genève med Hensyn til disse almindelige Formler og Overenskomster om Voldgift mellem Landene indenfor Folkenes Forbund. Der var Optimisme til Stede i allerhøjeste Grad, men den slog inden ret længe over i den dybeste Pessimisme. Der kom et Regeringsskifte i England, og det viste sig ret hurtigt, at den konservative Regering derovre ikke var tilbøjelig til at ratificere denne Genève-Protokol. Jeg mener, at man nu i høj Grad maa anerkende ikke mindst det Initiativ, der er taget af den engelske konservative Regering, fra den engelske konservative Udenrigsminister Chamberlains Side i Anledning af det, der er sket i Locarno.

Jeg fremsatte en Udtalelse sidste Aar, der gik i Retning af, at det var en given Sag, at skulde der virkelig komme noget betydningsfuldt ud af det, der forhandles om hvert Aar og særlig forhandlede om i 1924 i Genève, maatte selvfølgelig samtlige Partier, i alt Fald langt de fleste Partier, rundt omkring i Landenes Parlamenter, være gennemsyret og gennemtrængt af Fredsvillie. Det er ikke tilstrækkeligt, at et socialdemokratisk Parti eller et enkelt Venstreparti er det, men saa godt som alle Partier maa være gennemtrængt af denne Fredsvillie, ellers bliver det ikke til noget. Derfor synes jeg ogsaa, man maa anerkende, at det er en konservativ Regering i England, der i Virkeligheden har taget et kraftigt Initiativ til det, der er sket i Locarno, og vi mener, at der her er et Udgangspunkt for en gunstig Udvikling internationalt set mellem Landene i Europa og i Verden i de kommende Aar. Det, der er det betydningsfulde, er i Virkeligheden det, at tidligere Fjender har rakt hinanden Haanden til en Forstaaelse i det hele og store, og jeg synes, det var fortræffelige Ord, den engelske Udenrigsminister udtalte ved Afslutningen af Forhandlingerne i London nu for faa Dage siden, den første December: Haanden er nu lagt paa Ploven, nu gælder det om at se fremad, men ikke tilbage — og det var der jo almindelig Enighed om blandt de Statsmænd, der deltog i denne Sammenkomst i London den 1. December.

Vi haaber som sagt, at disse Voldgiftstraktater maa gaa deres Sejrsgang gennem hele Verden, og at vi ogsaa her i Danmark maa komme med. Der er jo ikke en Ting, vi fra Venstre har interesseret os mere for, og jeg kan her gaa langt tilbage i Historien til, hvor en dansk Venstre-regering tog det første Skridt, for at vi kunde afslutte saa mange Overenskomster, Voldgiftstraktater, med de enkelte Lande som overhovedet muligt. Det er derfor en given Sag, at vi med største Glæde hilser en rig Udvikling i den Henseende i de kommende Aar. Vi har altsaa Udgangspunktet, men vi maa naturligvis nu afvente, hvad der kommer bagefter. Vi har vel Sikkerhed for, at Tyskland nu inden ret længe bliver optaget i Folkenes Forbund, men det er jo en given Sag, at vi selvfølgelig ikke af den Grund kan tage Bind for Øjnene, der er jo ogsaa andre Ting at tage Hensyn til, saaledes som hele den udenrigspolitiske Situation ligger her i Europa i dette Øjeblik. Vi har vel Sikkerhed for, at der vil komme en Nedrustnings-